

Sygn. akt IX Pa 27/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział IX Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący : SSO Janina Kościelniak

Sędziowie: SSO Maria Konieczna /spr/

SSO Maria Olszowska

Protokolant: st. sekretarz sądowy Dagmara Mazurkiewicz

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2015r. w Rybniku

sprawy z powództwa **R. S.**

przeciwko (...) S.A. Kopalni (...) w P.

o wydanie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu

na skutek apelacji powoda R. S.

od wyroku Sądu Rejonowego w Jastrzębiu –Zdroju Wydziału IV Pracy

z dnia 20 listopada 2014 r. sygn. akt IV P 462/13

1. **oddala apelację,**

2. **zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.**

Sędzia: Przewodniczący: Sędzia:

SSO Maria Konieczna SSO Janina Kościelniak SSO Maria Olszowska

Sygn. akt IX Pa 27/15

UZASADNIENIE

Pozwem przeciwko (...) S.A. Kopalnia (...) w P. powód wniósł o wydanie nowego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu przez pozwaną z 3 lat kalendarzowych 1986-1988 , w których do zarobku doliczono 5 ton węgla obowiązującego go od dnia nabycia prawa do renty wypadkowej tj. 01.12.1993r.

W uzasadnieniu podniósł, iż Kopalnia (...) wystawiając zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu przyjęła 4 lata kalendarzowe 1987-1990 r. w którym w.w.p.w wynosił 215,22% do zarobku doliczono 5 ton węgla. Korzystniejsze byłoby, gdyby zakład pracy w dniu nabycia prawa do renty wypadkowej przyjął 4 lata kalendarzowe 1986-1989 r. w którym w.w.p.w wynosiłby 234,67% , do zarobku doliczono 5 ton węgla. Wystawiono w 2007 r. i 2012 r. druki RP-7 , w których wykazano lata 1986-1989 r. lecz nie ustalono od, którego roku mają one obowiązywać. Do chwili obecnej wysokość renty nie została ustalona z uwzględnieniem druku RP-7 z 4 lat kalendarzowych 1986-1989 r. , w którym do zarobku doliczono 5 ton węgla, tym samym nie należą mu się dodatkowe 3 tony węgla, które Z.U.S wypłaca mu od 01.05.2007 r. , gdy przepisy wskazują dokładnie, kto może skorzystać z dodatkowych 3 ton węgla. Zakład pracy nie wykazał do chwili obecnej najkorzystniejszych zarobków w sposób prawidłowy, dlatego prośba o wystawienie nowego druku RP-7 z 3 lat kalendarzowych 1986-1988 r. jest uzasadniona, zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14.12.1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U z 1982 r., Nr 40 poz. 267 ze zm). Powód od 01.12.1993 r. do 01.07.2003 r. pobierał z kopalni (...) rentę wyrównawczą i za ten okres nie należy mu się nadpłata.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o odrzucenie powództwa lub o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podniosła, iż stroną postępowania winien być Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., bo sprawa dotyczy wzajemnych relacji pomiędzy powodem a wskazanym wyżej Zakładem i stąd brak jest legitymacji procesowej biernej po stronie pozwanej, ponadto , gdy z informacji posiadanych przez pozwaną wynika, że powód prowadził, co najmniej jeden spór sądowy z ZUS, którego przedmiot był tożsamy z przedmiotem opisanym w niniejszym pozwie i spór ten został prawomocnie rozstrzygnięty.

Z ostrożności procesowej pozwana podniosła zarzut przedawnienia , bo powód wniósł pozew w dniu 02.12.2013 r. , przedmiotem sprawy jest wystawienie nowego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu przez pozwaną z 3 lat kalendarzowych 1986-1988 r., powód kwestionuje zaświadczenie wydane przez pozwaną w listopadzie 2003 r. od daty wydania , którego minęło ponad 10 lat.

Również z przyczyn merytorycznych powództwo jest nieuzasadnione i winno zostać oddalone.

Roszczenie powoda jest niezasadne, bo zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 17.10.1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent... podstawę wymiaru emerytury lub renty stanowiła podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za okres 4 lat kalendarzowych wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 13 lat kalendarzowych, jeżeli wniosek o świadczenie został zgłoszony do dnia 31.12.1993 r., przy czym okres ostatnich lat kalendarzowych liczy się wstecz od roku, w którym zgłoszono wniosek, co zostało wyjaśnione powodowi.

Powód w dniu 20.09.1993 r. złożył wniosek o rentę inwalidzką z tytułu wypadku przy pracy. Do wniosku tego został sporządzony druk RP-7 z 4 lat kalendarzowych 1987-1990 wybranych z okresu 13 lat z pomniejszoną wartością węgla (5 ton) zgodnie z obowiązującymi wówczas przepisami. Wybór okresu do ustalenia podstawy należy do osób zainteresowanych. Zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej osoby mające ustalone prawo do świadczeń na podstawie obowiązujących przepisów przed 01.01.1999r. mogły wystąpić z wnioskiem o doliczenie tej części świadczeń w naturze, do których zachowały prawo po przejściu na emeryturę lub rentę. Doliczenie pełnej wartości świadczeń w naturze mogło nastąpić na wniosek osoby zainteresowanej. Po zmianie przepisów o możliwości wliczenia do podstawy wymiaru renty, pełnej wartości węgla, na wniosek zainteresowanego wystawiono w 2002 r. RP-7 z tych samych 4 lat 1987-1990 z pełną wartością węgla. W lipcu 2003 r. powód nabył prawa emerytalne i w listopadzie 2003 r. na pisemną prośbę powoda sporządzono druk RP-7 z okresu już 10 kolejnych lat kalendarzowych 1983-1992 z pełną wartością węgla z ostatnich 20 lat kalendarzowych (w załączeniu) przypadających bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę. Druk, który został przesłany na adres domowy w dniu 10.11.2003r. zawiera również wynagrodzenie za lata 1986-1988, będące przedmiotem roszczenia . W okresie od grudnia 1993r. do lipca 2003r. powód otrzymywał z kopalni rentę wyrównawczą, od lipca 2003r. pobiera z ZUS-u półtora świadczenia. W kwietniu 2007r. na prośbę powoda sporządzono druk RP-7 za okres 4 lat 1986-1989 z pomniejszoną wartością węgla (5 ton) z datą 27.04.2007 r. i drugi druk RP-7 za okres 4 lat 1986-1989 z pełną wartością

węgla z datą 24.04.2007 r. Obydwa druki zostały wysłane do ZUS-u w tym samym dniu 08.07.2007 r. W kwietniu 2012 r. powód złożył pismo, w którym stwierdza, że zakład pracy wystawił nieprawidłowo w/w druki RP-7. KWK (...) udzieliła pisemnej odpowiedzi, że w każdym druku wystawionym 06.11.2003 r., 24.04.2007 r. i 27.04.2007 r. wykazano prawidłowe kwoty wynagrodzenia zgodnie z obowiązującymi przepisami. Po kolejnej interwencji powoda wysłano do ZUS-u pismo z wyjaśnieniem, że druk RP-7 z pomniejszoną wartością węgla 5 ton winien być opatrzony datownikiem 24.04.2007 r., a RP-7 z pełną wartością węgla 8 ton datownikiem 27.04.2007 r. Dnia 23.05.2012 r. wpłynęło kolejne pismo powoda o ponowne wystawienie druku RP-7 za lata 1986-1989 z wartością węgla 5 ton i 8 ton. Dnia 04.06.2012 r. zakład sporządził po raz kolejny druki RP-7. Dnia 26.10.2012 r. wpłynęło pismo powoda prośbą o anulowanie druków RP-7 z dnia 24.04.2007 r. i 27.04.2007 r. KWK (...) dnia 31.10.2012 r. wysłała pismo do ZUS-u z prośbą o anulowanie druków RP-7 z dnia 24.04.2007 r. i 27.04.2007 r., a przyjęcie, jako aktualne z dnia 04.06.2012 r. W dniu 27.11.2012 r. wpłynęło kolejne pismo powoda kolejną odpowiedź zakładu z dnia 10.12.2012 r., że wszystkie druki RP-7 zawierają te same wynagrodzenia i są sporządzone prawidłowo i zgodnie z obowiązującymi przepisami. Powód był informowany przez pozwaną o podjętych działaniach, o obowiązującym stanie prawnym oraz o poprawności działań Kopalni w przedmiotowej sprawie.

Wyrokiem z dnia 20.11.2014r. Sąd Rejonowy w Jastrzębiu-Zdroju Wydział IV Pracy:

w pkt 1 oddalił powództwo,

w pkt 2 zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wyroku Sąd podał, co następuje:

26 maja 2014 r. powód wniósł o wystawienie nowego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 3 lat kalendarzowych 1986 – 1988 w którym do zarobku doliczono 5 ton węgla i obowiązywałoby od 1 grudnia 1993 r. oraz dołączenie do powyższego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu pisma o anulowanie druku Rp-7 z 1993 r. W uzasadnieniu wskazał, iż żaden z pracowników pozwanej który złożył swój podpis na drukach Rp-7 z 1993 r., 2007 r., i 2002 r. nie chce się przyznać do błędów które się w nich znalazły oraz ich naprawy. Dlatego żąda wystawienia nowego druku Rp-7 z 3 lat kalendarzowych 1986-1988. Powyższe rozwiązanie zadowoli wszystkie strony. Świadczenie rentowe zostanie wyliczone według najkorzystniejszego wariantu i zamknie sprawę.

Poza sporem w niniejszej sprawie było, iż powód na mocy decyzji z dnia 01.01.1994r. począwszy od 01.12.1993 r. uzyskał prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Do ustalenia podstawy wymiaru przyjęto wynagrodzenie z 4 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z ostatnich 13 lat kalendarzowych poprzedzających rok w którym złożono wniosek o świadczenie, to jest od 1987 do 1990r.

W dniu 10.10.2002r. po zmianie przepisów o możliwości doliczenia pełnej wartości węgla został sporządzony przez pozwaną druk Rp-7 za lata 1987-1990 z pełną wartością węgla.

W 2003r. powód nabył prawa emerytalne i w listopadzie 2003r. na pisemną prośbę powoda sporządzono druk Rp-7 z okresu już 10 kolejnych lat kalendarzowych 1983-1992 z pełną wartością węgla z ostatnich 20 lat kalendarzowych przypadających bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę.

Wyplata renty z tytułu niezdolności do pracy, przy przyjęciu tego wskaźnika z 2002r. była realizowana do czasu wystąpienia Kopalni (...) w dniu 09.05.2007r. z wnioskiem o jej weryfikację poprzez uwzględnienie do wyliczenia korzystniejszych zarobków z innego okresu. W kwietniu 2007r. sporządzono druk RP-7 za okres 4 lat 1986-1989 z pomniejszoną wartością węgla (5 ton) z datą 27.04.2007 r. i drugi druk RP-7 za okres 4 lat 1986-1989 z pełną wartością węgla z datą 24.04.2007 r. Obydwa druki zostały wysłane do ZUS-u w tym samym dniu 08.07.2007 r. W dniu 23.05.2012 roku powód złożył kolejne pismo o ponowne wystawienie druku Rp-7 za lata 1986-1989 z wartością węgla 5 ton i 8 ton. W dniu 04.06.2012 roku pozwany sporządził po raz kolejny druki Rp-7, o które wnioskował powód. Powód wniósł ponadto o anulowanie druków Rp-7 z 2007 roku na skutek tego pozwana wysłała pismo do ZUS-u z prośbą o anulowanie druków Rp-7 z dnia 24.04.2007r. oraz 27.04.2007r., a przyjęcie jako aktualne tych z

dnia 04.06.2012r. W piśmie z dnia 28.01.2013r. pozwana wskazała, iż po przeanalizowaniu sprawy nie stwierdziła żadnych nieprawidłowości w sporządzonych drukach RP-7. Ponadto wskazała, że do wyliczenia emerytury przyjęte zostały zarobki z 10 lat (1983-1992) z w.w.p.w 210,18% sporządzone na druku RP-7 z dnia 06.11.2003 roku natomiast do renty z 4 lat (1986-1989) z w.w.p.w. 238,63% sporządzone na druku RP-7z 2007r. i ponownie w 2012r., które nie miały wpływu na zmianę wyliczenia.

Roszczenie powoda jest niezasadne.

Powód zażądał sprostowania informacji zawartych w doręczonym powodowi zaświadczeniu z druku ZUS RP-7 poprzez wzięcie pod uwagę w wyliczeniach lat pracy powoda od 1986-1989 , w których zdaniem powoda w.w.p.w. wynosiłby 234,67% a do zarobku doliczono by 5 ton węgla.

Pracodawca został zobowiązany do współdziałania z pracownikiem przy ubieganiu się przez niego o świadczenia z ubezpieczenia społecznego. Z tego tytułu wynika obowiązek wydania zaświadczeń niezbędnych do ustalenia prawa do świadczeń i ich wysokości ,gdy pracodawca uchybia temu obowiązkowi, pracownikowi służy roszczenie o wydanie stosownego dokumentu, pracownik ma prawo do drogi sądowej. Jednak o ile wydanie zaświadczenia jest obowiązkiem pracodawcy, a jego nie wydanie może rodzić odpowiedzialność, o tyle przy żądaniu sprostowania takiego dokumentu, w istocie pracownik ubiega się o ustalenie treści dokumentu, a więc wytacza powództwo w trybie art.189 k.p.c., ono zaś będąc dopuszczalne, może być merytorycznie nieuzasadnione, jeżeli pracownik nie wykaże interesu prawnego.

Zgodnie bowiem z art. 189 kpc powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż droga sądowa w niniejszym przypadku jest dopuszczalna co oznacza, iż istnieje materialnoprawna podstawa w wytoczeniu przez powoda powództwa o zobowiązanie pracodawcy do wydania stosownego dokumentu w tym zaświadczenia na druku ZUS Rp-7, co nie oznacza jednak, że jest możliwe skuteczne dochodzenie przez sądem sprostowania takiego oświadczenia, czy też wydania zaświadczenia określonej treści. Brak interesu prawnego w wytoczeniu powództwa o ustalenie skutkuje jego niezasadnością, nie zaś niedopuszczalnością drogi sądowej.

W przedmiotowej sprawie roszczenie powoda zmierzało do uzyskania dowodu w postaci zaświadczenia ZUS Rp-7 dla celów ubezpieczeniowych.

Powód słuchany w charakterze strony na rozprawie w sposób zdecydowany stwierdził, iż druk Rp-7 o żądanej treści jest mu potrzebny do postępowania przed ZUS, na powyższe wskazuje również wyraźnie uzasadnienie pozwu.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego jeżeli roszczenie pracownika zmierza do uzyskania dowodu dla celów ubezpieczeniowych, podlega ono oddaleniu z powodu braku interesu prawnego. Uogólniając to orzecznictwo dla potrzeb rozpoznawanej sprawy, należy przypomnieć, że ustalenie istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, a nie faktów (za wyjątkiem faktów prawotwórczych) jest możliwe tylko wówczas, gdy ma się w tym interes prawny, przy czym nie ulega wątpliwości, że nie ma interesu prawnego w ustaleniu prawa lub stosunku prawnego osoba, która może dochodzić bezpośrednio świadczenia należnego z tego stosunku. Dotyczy to w sposób oczywisty także ewentualnego uzyskania w trybie powództwa o ustalenie dowodów, które mogłyby być wykorzystane w postępowaniu w sprawach o świadczenia z ubezpieczenia społecznego. Jest to wynikiem przyjęcia, że takie okoliczności mogą być ustalone w postępowaniu o przyznanie świadczenia, które początkowo toczy się przed organem rentowym, ale w następstwie odwołania staje się przedmiotem oceny sądu, który w przeciwieństwie do organu rentowego nie jest związany brakiem stosownego dokumentu, bowiem w postępowaniu sądowym nie stosuje się żadnych ograniczeń dowodowych - art. 473 k.p.c. Jest jednak oczywiste, że brak interesu prawnego w wytoczeniu powództwa o ustalenie skutkuje jego niezasadnością, nie zaś niedopuszczalnością drogi sądowej co już wcześniej wskazano (Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2005 r. II PZP 1/05).

Reasumując Sąd podzielił stanowisku Sądu Najwyższego stwierdzając brak interesu prawnego po stronie powoda, a tym samym oddalając powództwo.

Sąd w pkt. 2 wyroku orzekł o kosztach na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzając od powoda jako strony przegrywającej proces na rzecz pozwanej kwotę 60,00 zł tytułem wynagrodzenia jego pełnomocnika procesowego będącego radcą prawnym ustaloną na podstawie § 11 ust.1 pkt 3 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych...

W apelacji od wyroku powód zaskarżając go w całości zarzucił, iż :

- dotychczas wystawione druki RP-7 przez pozwaną po 2002r. nie pozwalają ustalić świadczenia rentowego powoda z 4 lat kalendarzowych 1986-1989 , przed 01 grudnia 1999r. do zarobku doliczono 5 ton węgla, mimo nie ustalenia świadczeń rentowych powoda z lat 1986-1989r. przed 01 stycznia 1999r. , ZUS wypłaca powodowi dodatkowo 3 tony węgla od 01 maja 2007r. niezgodnie z obowiązującymi przepisami ,

- pozwana nie chce naprawić błędu w druku RP-7 z 1993r. , w którym nie wykazała najkorzystniejszych lat pracy jak i najkorzystniejszych zarobków i stąd występuje o wydanie nowego druku RP-7 z 3 lat kalendarzowych 1986 do 1988r. na podstawie, którego ZUS w R. ustali świadczenie rentowe od dnia 01 grudnia 1993r. i dopiero teraz będzie mógł wystąpić o nowy druk jw. , w którym do zarobku zostanie doliczonych 8 ton węgla.

Zarzucając jak wyżej powód wniósł o:

1. wyrażenie zgody na wystawienie nowego druku RP -7 z 3 lat kalendarzowych 1986r do 1988r., w których do zarobku doliczono 5 ton węgla przez pozwaną,
2. powiadomienie przez pozwaną ZUS w R. , że powyższe zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu ma obowiązywać od dnia nabycia prawa do renty wypadkowej tj. 01 grudnia 1993r.
3. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów sądowych.

W uzasadnieniu apelacji powód podniósł, iż od 1 grudnia 1993r. nabył prawo do

renty wypadkowej. Pozwana wystawiła druk RP-7 z 4 lat kalendarzowych 1987r do 1990r, w którym do zarobku doliczyła 5 ton węgla, nie wykazała najkorzystniejszych lat pracy i najkorzystniejszych zarobków. W dniu 10 października 2002r. pozwana wystawiła kolejny druk jw. z lat jw. w którym do zarobku doliczyła 8 ton węgla, a ZUS dokonał przeliczenia świadczenia rentowego z uwzględnieniem dodatkowych 3 ton węgla i wypłaca je od 01 lipca 2003r.

Po interwencjach w pozwanej pozwana wystawiła 2 druki RP-7 z 4 lat kalendarzowych 1986 do 1989r. , w których do zarobku doliczono węgiel w całości (w druku z dnia 24 kwietnia 2007r.) i 5 ton węgla (w druku z dnia 27 kwietnia 2007r.), w dniu 4 czerwca 2012r. pozwana wystawiła 2 kolejne druki RP -7 z lat jw. nie wskazując od którego roku ma obowiązywać druk w którym doliczono 5 ton węgla , a od którego druk w którym doliczono 8 ton węgla. Pozwana w dniu 30 października 2012r. anulowała druki z dnia 24 i 27 kwietnia 2007r.

Z powyższego wynika, iż pozwana mogła naprawić błąd z 1993r. i wykazać wyższe zarobki z uwzględnieniem ostatecznie 8 ton węgla od 01 grudnia 1993r.

ZUS w R. przeliczył świadczenie powoda od 01 maja 2007r. na podstawie druku RP-7 z 24 kwietnia 2007r. , a nie od dnia nabycia prawa do renty wypadkowej tj. od 01 grudnia 1993r.

Pozwana w odpowiedzi na apelację wniosła o:

1. oddalenie apelacji powoda,

2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania przed Sądem II instancji wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na apelację pozwana podniosła, iż apelacja jest

niezrozumiała, bezpodstawna, nie zasługuje na uwzględnienie, gdy roszczenie powoda zmierzało do uzyskania dowodu w postaci zaświadczenia ZUS RP-7 dla celów ubezpieczeniowych, gdy Sąd I instancji dla celów rozstrzygnięcia w sprawie słusznie podzielił stanowisko Sądu Najwyższego stwierdzając brak interesu prawnego po stronie powoda w sytuacji, gdy powód może dochodzić bezpośrednio świadczenia z ubezpieczenia społecznego.

Rozpoznając apelację Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacji powoda brak jest uzasadnionych podstaw faktycznych i prawnych.

Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń w sprawie, słusznie orzekł jak w wyroku w okolicznościach faktycznych sprawy i zasadniczo prawidłowo oraz wyczerpująco uzasadnił wyrok, z właściwym powołaniem art.189 kpc i jego interpretacji.

Ustalenia i argumentację Sądu I instancji Sąd Okręgowy podzielił i przyjął za własne.

W sprawie nie ulega wątpliwości, iż powód dochodzi roszczenia dla celów ubezpieczeniowych, dla celów ustalenia wysokości jego świadczeń, w szczególności świadczenia w postaci renty wypadkowej.

Nie ulega też wątpliwości, iż powodowi zostały wydane przez pozwaną na jego kolejne wnioski, kolejne zaświadczenia ZUS RP-7 – zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, przedłożone faktycznie w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych.

W takiej sytuacji i dodatkowo, gdy powód kwestionuje treść zaświadczeń, dokonane z uwzględnieniem ich treści wyliczenie świadczeń, powód powinien wystąpić do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie wysokości świadczeń, ich przeliczenie, przedstawiając żądany sposób ustalenia ich przeliczenia.

Organ rentowy będzie zobowiązany do wydania decyzji w tym przedmiocie, od której odwołanie będzie przysługiwało do Sądu.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd Okręgowy w pkt 1 wyroku z mocy art.385 kpc oddalił apelację jako bezzasadną, a w pkt.2 wyroku z mocy z par.12 ust.1 pkt.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych... (tj. Dz. U z 2013r. poz,490) orzekł o zwrocie kosztów zastępstwa procesowego przez powoda na rzecz pozwanej za II instancję.

Sędzia Przewodniczący Sędzia

SSO Maria Konieczna SSO Janina Kościelniak SSO Maria Olszowska